

1. Спосіб одержання етиленоксиду шляхом прямого окислювання етилену повітрям або киснем з використанням води як теплоносія для відводу тепла реакції, при якому водяну пару, яка утворюється, з безупинно зростаючим у процесі виробництва тиском, згодом дроселюють, який **відрізняється** тим, що дроселювання пари здійснюють в одній або декількох парових турбінах Т, котрі працюють за принципом протитиску.
2. Спосіб згідно з п. 1, який **відрізняється** тим, що парова турбіна Т пускає в хід одну або декілька робочих машин М, зокрема насоси і компресори і/або один або декілька генераторів G.
3. Спосіб згідно з п. 1 або 2, який **відрізняється** тим, що парова турбіна (турбіни) використовує(ють) пару тиском 25-70 бар, переважно 30-65 бар.
4. Спосіб згідно з одним з пп. 1-3, у якому з етиленоксиду шляхом його гідролізу, збезводнювання під тиском і у вакуумі і наступної перегонки одержують моноетиленгліколь, а водяну пару, яка утворюється при прямому окислюванні етилену, дроселюють через парову турбіну (турбіни) Т для живлення випарників колон S по збезводнюванню або випарника S першої колони по збезводнюванню або обігріву колон по збезводнюванню або першої колони по збезводнюванню.
5. Спосіб згідно з одним з пп. 1-3, який **відрізняється** тим, що дросельовану через парову турбіну (турбіни) Т пару використовують у парових мережах N або для створення робочого тиску споживачів, зокрема пароінжекторів або парообігрівачів.